

5 SÖNDGEN EFTER TRETTONDAGEN 1854[?]

<sida1> 5 Söndagen efter 13 dagen

Säden är mycken men arbetarena äro få, bedjer fördenskull Sädenes Herre, att hän sänder trogne arbetare i sin säd.

När Herren Jesus vandr[a]de genom Herrans åker, som dock var full med ogräs[,] insåg han väl, huru litet en arbetare kunde uträt[ta] på ett åkerfält, som var så långt och bredt, att ingen menniska kunde se ändan derpå. Denna åker var dock redan förut plöjd och bearbetad af Profeterna, men vid Frälsarens tid [var den] nästan alldeles <sida2> [i]igenväxt af ogräs. Johannes Döparen försökte att rensa bort ogräset, men han kunde endast bereda Herranom väg genom den stora åkern, som var full med törne och tistel. Icke under då, att Herren, som nu gick igenom den stora åkern, efter den väg som Döparen hade beredt, tyckte det vara alldeles oförsvarligt, att åkerbruket var så vanvårdadt och illa skött, när nästan hela åkern var öfverväxt af ogräs. Derföre sade han till sina lärjungar: säden är mycken, men arbetarena äro få, bedjer fördenskull sädenes Herre, att han sänder trogne arbetare i sin Säd. <sida3> Det måtte utan tvifvel vara åkerbrukarnas fel, att åkern är full af törne och Tistel, ty ehuru jordmonen kan vara hård, och tung att uparbeta, har man likväl sett, att den flitiga arbetarens möda icke blir alldeles obelönt. Uti det förlofvade landet var Jorden visserligen mera fruktbärande, än här i kalla nordens, hvarest Solen alldrig står så högt på himmelen, som i det förlofvade landet och h[im]melens dagg är här i no[r]den ganska ringa, emot hvad den var i Kanaan[s] land; Den flitiga arbetaren kunde i kanaans land <sida4> få skörda trettiofallt på den sämre Jordmonen, och sextiofallt på den bättre jordmonen[,] ja ända till hundra fallt på den bästa jordmonen, men här i den kalla nordens får åkerbrukaren tacka Gud, om han får skörda 8de eller 9de kornet på den bästa jordmonen, annars får han vara nöjd med 4de och 5te kornet, och ibland får han ingenting af hela sin åker. antingen är Jordmonen så hård, att den icke kan bära någon frukt, eller också är säden så dålig, att <sida5> [den] icke kan gro, eller också [f]ryser åkern genom natt [k]ölden, eller också får åkermannen bara långhalmen [i] stället för korn och kärna. Apostelen Petrus sådde på Pingest dagen, och fick skörda mer än 100de fallt. men så hade han också ett förträffligt utsädes korn, och vi måste också komma ihåg, att åkerjorden var af andra arbetare före honom uparbetad, såsom vår Frälsare betygar, att andra hafva arbetat före Eder och I fån skörda. Men nog kommer det också mycket an på utsädes kornet, ty har sädesmannen <sida6> dåligt utsädes korn, så kan [han] icke vänta någon ymnig skörd. En del åkerbrukare äro så vårdslösa, att de icke rensa utsädeskornet, utan kasta ut säden på åkern så oren, som den säd är, som alldrig blifvit sållad; sådana åkerbrukare så sjelfva ogräs i sin åker. Är det då underligt att deras åker är full med ogräs? Den som köper sitt utsäde af andra, kan alldrig vara säker på sin årsväxt, om han icke låter det gro först i sitt eget hjerta: men bäst vore det likväl, om åkermannen kunde få säd af sin egen åker, som bör vara rensad och fri från ogräs <sida7> Annars finns det ingen åker, som är alldeles fri från ogräs: Det kunde man se redan i

5 SÖNDGEN EFTER TRETTONDAGEN 1854[?]

apostlarnas tid. Om säden vore alldrig så ren och fri från ogräs frön, så kan dock ogräs frön komma från andra håll. Verldens väder och vind kan föra ogräs frön på Herrans åker. sådant är förhållandet med Tistel frön, som äro mycket lätta; de följa med denna verldenes väder och vind; Men om ock ingen vind skulle blåsa ifrån verlden, så kan dock ovännen så ogräs i Herrens åker, när människorna sofva. det skola vi snart <sida8> få höra af denna dagens Evangelium. När människorna sofva, just då får ovännen tillfälle, att så ogräs i Herrens åker. Men hvarföre skal[] nu människorna sofva, när de veta, att ovännen vakar. Och just då när människorna sofva, just då får ovännen tillfälle, att så ogräs frön i Herrens åker. Om någon heldst vore vaken och hålle upsigt öfver Herrans åker, skulle o[]vännen icke få tillfälle, att så ogräs i Herrans åker: men när ingen är vaken[,] hur går det då? Jo! det går så, att ovännen kommer och sår ogräs. Men hvarföre skola då alla vara <sida9> betungade af [sö]mn? Sen I icke, att [ov]ännen lurar bak[]m åkern i skym[n]ingen? Sen I icke [a]tt [han] har säcken full med ogräs frön? Sen I icke, att han vill göra Sädesman[n]en skada, han vill göra sädes man[n]ens möda och arbete [o]m intet? Och ändå soven I. Ingen människa finns på hela [å]kern, som orkar vaka. Der är minsann icke underligt, att åkern är full af ogräs, när alla människor ligga och sofva i syndaslummern. finns här någon själ, som är vaken, så må han nu vaka <sida10> öfver åkern, att icke ovännen må få tillfälle att så, ännu mera ogräs än [han] har sått. men icke nog dermed, att Herrens åker är full af Törne och Tistel, som ovännen har sått, när alla människor hafva öfverlämnat sig åt sömnen: äfven utsädet tyckes vara o[d]ugligt ehuru [<det heliga> överstrykta ord] den heliga säden alltid och i alla tider varit ren, och fruktbärande, den himmelska säden har alltid lifskraft och grobarhet i sig sjelf, när den utsås rätt, och är rensad från alla ogräs frön. Men när <sida11> den kommer i dåliga händer, så kan den rena säden skämmas bort och blandas ihop med allehanda ogräs frön, som skämmer bort hela utsädet. Så höra vi omtalas i det Nya Testamentet, att Fariseerna hade skämt bort det rena Guds ord med [<med> upprepning] människo stadgar, och så hade samma rena Guds ord blifvit bortskämt i Påfvedömet med människo funder, och derföre kunde det ingen frukt bära på <sida12> Jorden. Luther rensade ogräset ifr[ån] hvetet, men under tidernas lopp har den himmelska säden återigen blifvit blandad med ogräs och människofunder, och derföre kan det icke bära någon frukt.

Nu fordras alltså, för Herrens åker, att säden skall vara ren och fri från [o]gräsfrön, för det andra fordras det, att åkerjorden skall plöjas djupare än hittills skett <sida13> Ty de som nu plöja åk[e]rn hafva endast bökat opp ytan, men hafva icke orkat grafv[a] på djupet. Den otrogna gårdsfogden sade derföre: gräfva orkar jag icke, och tigga blyger jag. Och hvarföre orkade han icke grafva? Emedan han icke var van med sådant tungt arbete. det kostar på en lathund att gräfva jorden: det kostar på en fin Herre att tigga. Heldre låter han sin Herres gäldenärer förfalska <sida14> skuldebrefven, och skrifva 50 för 100 än att han skulle taga sig före, att grafva jorden i Herrans åker och dertill med tigga de dyra

5 SÖNDGEN EFTER TRETTONDAGEN 1854[?]

utsädes kornen af Sädenes Herre för att åtminstone få några rena utsädes korn, som äro rensade och sål[la]de i den stora Logen om hvilken Johannes döparen säger: han skall rensa sin Loga och agnarna skall han Upbränna i evinnerlig Eld, men hvetet skall han församla i sina lado. Här om någonstades, är <sida15> Herrans åker full med Törne och Tistel; här har ovännen fått så sitt ogräs utan fruktan för några vakande menniskor[.] Här få de andeliga Svinen grassera fritt i Herrans åker, derföre ser åkern ut som en svinhage.

Idag om I hören Herrans röst, så förhärden icke edra hjertan. Det är Herrans röst, som säger i dagens Heliga Evangelium, att ovännen sådde ogräs i Herrens åker, medan menniskorna lågo; ty om någon menniska <sida16> hade vakat öfver Herrans åker, skulle ovänne[n] icke våga komma så Uppenbarligen och så ogräs i Herrans åker. Men emedan alla menniskor voro sofvande, vågade han göra en sådan illgerning. Nu är det hög tid, att menniskorna vakna opp ur syndasömnens, nu är det hög tid, att tjenarena vaka öfver Herrans åker. det är bättre, att tjenarena vakna [vaka?] än att de sedan vilja rycka opp ogräset, ty sådant ogräsets oppryckande, har väl skett på [<Josua> överstrykt ord] Guds <sida17> befallning i Josua tid, men nu mera går det icke an emedan ogräset har fattat alltför djupa rötter, men finns här någon christen Själ, som sörjer deröfver, att Herrans åk[er] blifvit så öfverväxt af ogräs, att Herrans vingård blifvit så förtrampad, att Törnen och Tistlar stå som en granskog på [mar]ken: han böje sina knän i Jesu namn och anrope Sädenes Herre om hjälp och bistånd, att han måtte sända trogna arbetare i sin säd, <sida18> att han måtte lära den otrogna gårdsfogden, att grafva djupare i Herrans åker, och derjemte tigga några kappar hvete till utsäde i Herrans åker, att han måtte hålla sina tjenare vakande, att ovännen icke får tillfälle att så ogräs i Herrans åker, att Sädenes Herre måtte få skörda åtminstone några hvete korn i sin lada. Hör o Herre fattiga arbetares bön som arbeta i din säd, och vänta på regn ifrån Himmelen och sukka efter Himmels dagg om nattena och nådens solsken om dagen, att icke Herrans åker må varda alldeles öfverväxt av Törne. [Amen]

— Original / FKHS Aunos samling / Nationalarkivet, Helsingfors /